

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

v úmyslu opatřit neoprávněný prospěch pro společnost [redacted], jako zaměstnanec společnosti [redacted] nabídnul stávajícím zákazníkům této společnosti, že dosavadní služby - nákladní dopravy jim bude nadále místo společnosti [redacted] zajišťovat společnost [redacted], s těmito odběrateli pak za společnost [redacted] navazoval smluvní vztahy, přijímal od nich objednávky a fakturoval jim za služby, přičemž vlastní dopravu nadále zajišťoval a realizoval vozidly společnosti [redacted], za což fakturoval za společnost [redacted] společnosti [redacted] částky nižší, přičemž takovým účelovým zařazením společnosti [redacted] jako mezičlánek do obchodních vztahů mezi společností [redacted] a jejími odběrateli, získal na úkor obchodní společnosti [redacted] pro společnost [redacted] jednak výhodu spočívající v okamžitém zapojení této společnosti do podnikání a jednak i finanční prospěch spočívající nejméně v rozdílu částek fakturovaných společností [redacted] jako dodavatelem jednotlivým odběratelům a částek fakturovaných společností [redacted] jako dodavatelem společnosti [redacted] jako odběrateli ve výši nejméně 104 537, 60 Kč, kdy takto učinil nejméně v níže uvedených případech:

odběratel	č. obj. (zák)	č. obj. EURO	FV KVK č.	na částku Kč	FV EURO č.	na částku Kč	zisk EURO vč DPH	daňová povinnost	výše prospěchu
CBM Logistik s r o	1901/00046	192000004	210190007	19 013,46	19CZE00001	21 315,94	2 302,48	399,60	1 902,88
CBM Logistik s r o	1901/00076	192000006	210190012	15 584,80	19CZE00007	16 598,05	1 013,25	175,85	837,40
CBM Logistik s r o	1901/00077	192000009	210190008	15 584,80	19CZE00002	16 598,05	1 013,25	175,85	837,40
CBM Logistik s r o	1901/00094	192000010	210190009	12 810,71	19CZE00008	13 371,52	560,81	97,33	463,48
CBM Logistik s r o	1901/00095	192000011	210190013	12 810,71	19CZE00003	13 371,52	560,81	97,33	463,48
CBM Logistik s r o	1901/00148	192000005	210190010	49 871,36	19CZE00005	51 120,38	1 249,02	216,77	1 032,25
CBM Logistik s r o	1901/00161	192000008	210190011	28 707,20	19CZE00004	29 486,95	779,75	135,33	644,42
CBM Logistik s r o	1901/00243	192000012	210190014	15 584,80	19CZE00006	16 575,40	990,60	171,92	818,68
CBM Logistik s r o	1901/00249	192000007	210190016	35 034,63	19CZE00009	36 025,57	990,94	171,98	818,96
CBM Logistik s r o	1901/00302	192000014	210190015	24 312,29	19CZE00010	24 974,40	662,11	114,91	547,20
CBM Logistik s r o	1901/00353	192000013	210190020	15 584,80	19CZE00016	16 713,97	1 129,17	195,97	933,20
CBM Logistik s r o	1901/00395	192000017	200190013	4 840,00	190100007	5 082,00	242,00	42,00	200,00
CBM Logistik s r o	1901/00450	192000020	210190021	29 611,12	19CZE00015	30 780,04	1 168,92	202,87	966,05
CBM Logistik s r o	1901/00499	192000029	210190026	28 395,51	19CZE00018	29 567,50	1 171,99	203,40	968,59
CBM Logistik s r o	1901/00567	192000027	210190024	28 987,73	19CZE00019	33 617,43	4 629,70	803,50	3 826,20
CBM Logistik s r o	1901/00568	192000028	210190025	23 688,90	19CZE00017	24 921,16	1 232,26	213,86	1 018,40
CBM Logistik s r o	1901/00627	192000031	210190023	29 299,42	19CZR00020	30 905,82	1 606,40	278,80	1 327,60
CBM Logistik s r o	1901/00709	192000032	210190033	28 985,10	19CZE00023	29 573,25	588,15	102,08	486,07
CBM Logistik s r o	1902/00871	192000040	210190038	34 386,39	19CZE00026	35 487,99	1 101,60	191,19	910,41
CBM Logistik s r o	1902/00902	192000042	210190037	30 322,54	19CZE00027	30 989,67	667,13	115,78	551,35
CBM Logistik s r o	1902/00955	192000044	210190043	48 539,63	19CZE00028	49 627,00	1 087,37	188,72	898,65
CBM Logistik s r o	1902/00964	192000043	210190041	32 982,06	19CZE00029	39 205,09	6 223,03	1 080,03	5 143,00
CBM Logistik s r o	1902/01020	192000045	200190035	24 200,00	190100020	24 805,00	605,00	105,00	500,00
CBM Logistik s r o	1902/01162	192000048	210190045	29 248,24	19CZE00030	30 105,41	857,17	148,77	708,40
CBM Logistik s r o	1902/01238	192000054	210190046	31 115,15	19CZE00031	31 675,74	560,59	97,29	463,30
CBM Logistik s r o	1903/01613	192000069	200190054	9 079,00	191000033	9 922,00	843,00	146,31	696,69
CBM Logistik s r o	1903/01255	192000062	200190061	24 200,00	191000026	24 805,00	605,00	105,00	500,00
CBM Logistik s r o	1903/01291	192000063	200190060	7 502,00	190100027	8 712,00	1 210,00	210,00	1 000,00
CBM Logistik s r o	1903/01444	192000066	210190056	16 123,25	19CZE00035	19 867,23	3 743,98	649,78	3 094,20
CBM Logistik s r o	1903/01531	192000070	210190058	27 905,63	19CZE00039	33 545,56	5 639,93	978,83	4 661,10

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

CBM Logistik s r o	1903/01533	192000082	210190068	24 795,32	19CZE00037	32 458,43	7 663,11	1 329,96	6 333,15
CBM Logistik s r o	1903/01535	192000079	200190070	2 420,00	190100034	6 050,00	3 630,00	630,00	3 000,00
CBM Logistik s r o	1903/01575	192000065	210190062	21 704,38	19CZE00038	24 413,71	2 709,33	470,21	2 239,12
CBM Logistik s r o	1903/01686	192000068	200190055	1 815,00	190100032	3 509,00	1 694,00	294,00	1 400,00
CBM Logistik s r o	1903/01739	192000073	210190073	39 897,09	19CZE00063	42 333,06	2 435,97	422,77	2 013,20
CBM Logistik s r o	1909/01538	192000067	210190061	13 642,75	19CZE00040	14 287,92	645,17	111,97	533,20
CBM Logistik s r o	1902/01632	192000080	210190071	27 894,74	19CZE00062	29 515,71	1 620,97	281,33	1 339,64
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	342019	192000058	200190057	17 545,00	190100030	20 933,00	3 388,00	588,00	2 800,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	12019	192000002	200190010	10 285,00	190100003	10 890,00	605,00	105,00	500,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	42019	192000030	200190018	15 730,00	190100014	16 335,00	605,00	105,00	500,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	52019	192000018	200190014	14 520,00	190100001	15 730,00	1 210,00	210,00	1 000,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	92019	192000019	200190012	14 520,00	190100005	15 730,00	1 210,00	210,00	1 000,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	112019	192000021	200190011	15 125,00	190100006	15 730,00	605,00	105,00	500,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	142019	192000026	200190020	14 520,00	190100012	15 730,00	1 210,00	210,00	1 000,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	182019	192000033	200190026	15 730,00	190100017	16 335,00	605,00	105,00	500,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	302019	192000053	200190043	13 915,00	190100023	16 093,00	2 178,00	378,00	1 800,00
Jaroslav Růžicka AUTO-RDS s r o	1912018	192000001	200190009	25 410,00	190100002	26 620,00	1 210,00	210,00	1 000,00
SCHACHINGER cargomax s r o	449010073	192000023	210190018	15 241,93	19CZE00011	15 710,97	469,04	81,40	387,64
SCHACHINGER cargomax s r o	449010074	192000024	210190017	20 883,63	19CZE00012	21 701,48	817,85	141,94	675,91
SCHACHINGER cargomax s r o	449010075	192000022	200190019	12 100,00	190100010	12 705,00	605,00	105,00	500,00
SCHACHINGER cargomax s r o	449010093	192000038	210190029	15 273,10	19CZE00022	15 584,80	311,70	54,10	257,60
SCHACHINGER cargomax s r o	449010092	192000039	210190028	16 208,19	19CZE00021	16 545,54	337,35	58,55	278,80
ZRUP Příbram a s	009/218/19	192000056	200190042	6 655,00	190100024	10 285,00	3 630,00	630,00	3 000,00
ZRUP Příbram a s	011/218/19	192000034	200190029	23 353,00	190100015	23 958,00	605,00	105,00	500,00
ZRUP Příbram a s	012/218/19	192000035	200190021	6 413,00	190100011	7 623,00	1 210,00	210,00	1 000,00
ZRUP Příbram a s	013/218/19	192000047	200190032	16 940,00	190100018	26 015,00	9 075,00	1 575,00	7 500,00
ZRUP Příbram a s	015/218/19	192000049	200190037	29 040,00	190100021	29 040,00	0,00	0,00	0,00
ZRUP Příbram a s	017/218/19	192000046	200190031	21 659,00	190100019	24 805,00	3 146,00	546,00	2 600,00
ZRUP Příbram a s	023/218/19	192000050	200190064	11 495,00	190100036	12 100,00	605,00	105,00	500,00
ZRUP Příbram a s	023/218/19	192000059	200190059	10 164,00	190100028	13 310,00	3 146,00	546,00	2 600,00
ZRUP Příbram a s	024/218/19	192000060	200190058	16 335,00	190100029	18 755,00	2 420,00	420,00	2 000,00
ZRUP Příbram a s	028/218/19	není	200190053	23 353,00	190100031	23 958,00	605,00	105,00	500,00
ZRUP Příbram a s	029/218/19	192000072	200190066	22 990,00	190100051	25 410,00	2 420,00	420,00	2 000,00
ZRUP Příbram a s	034/218/19	192000085	200190075	107 617,40	190100052	125 840,00	18 222,60	3 162,60	15 060,00
ZRUP Příbram a s	036/218/19	192000081	200190069	23 353,00	190100035	23 958,00	605,00	105,00	500,00
ZRUP Příbram a s	027/218/19	192000051	200190044	23 958,00	19100025	23 958,00	0,00	0,00	0,00
							126 490,50	21 952,90	104 537,60

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

jako zaměstnanec jednoho podnikatele a společník a člen statutárního orgánu druhého podnikatele se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavřel nebo dal popud k uzavření smluv na úkor jednoho z těchto podnikatelů

tím spáchal

přečin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky a 6 (šest) měsíců**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře **120 (sto dvacet) denních sazeb po 500 (pět set) Kč**, celkem tedy **60 000 (šedesát tisíc) Kč**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti, a to výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu 3 (tři) roky**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá**, aby na náhradu škody uhradil poškozené **_____**, IČ: **_____**, sídlem **_____**, částku **104 537, 60 Kč**, když se zbytkem uplatněného nároku se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavních líčeních soud zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný **_____** uvedl, že mu celá tato situace připadá jako útok na jeho osobu, protože se s panem **_____** několikrát dostali do střetu ohledně práce. Jednal na základě dohody s panem **_____**, nejednal tak, aby někoho poškodil, po vzájemné dohodě koupil již existující firmu **_____** a od ledna začal se společností **_____** (dále také jen **_____**) spolupracovat. Se svojí družkou a se dvěma malými dětmi bydlí s panem **_____** ve společné domácnosti. S panem **_____** bydleli ještě, než do společnosti nastoupil. V té době byl seznámen s finanční situací společnosti **_____** i **_____**. Jedná se o dva subjekty, které jsou propojené rodinnými vazbami pana **_____** a paní **_____**. V dnešní době tyto firmy řídí jejich potomci. Společnost **_____** se zabývala dopravou, pronajímala nemovitosti v **_____**, spravovala fotovoltaiku, kterou mají v **_____** a pro společnost **_____** nakupovali materiál. Společnost **_____** byla nově založená, jedná se o nástupce společnosti **_____**. Tuto společnost nově řídí **_____**. Společnost **_____** má oficiálně adresu ve **_____**, kde je kancelář paní **_____** a chodí tam pošta. Pobočku mají v **_____**, kam denně ze **_____** dojížděl a kde sídlí společnost **_____**, parkuje tam dopravní technika a ve zbytku budov je výroba plastových oken. Kanceláře mají propojené se **_____**. Jeho nadřízeným byl pan **_____**. Jednatel společnosti byl od ledna 2019 pan **_____**. Mzdu u společnosti **_____** měl obžalovaný kolem 20 000 Kč. Předtím, než začal u společnosti **_____** pracovat, tak poskytl panu **_____** kontakty na

nějaké společnosti, aby měl práci pro svá auta. Situace se nelepšila, a tak ho pan [REDACTED] přesvědčil, aby nastoupil do společnosti [REDACTED] a podílel se s ním na rozvoji společnosti, protože pan [REDACTED] je starší člověk a nedokázal používat výpočetní techniku. Ze začátku fungoval jako řidič, poté s panem [REDACTED] obnovovali vozový park, protože předtím pracoval u [REDACTED], kde financoval dopravní techniku a měl kontakty na prodejce kamionů a dopravní techniky. Pan [REDACTED] s tím souhlasil a dopravní techniku pořídil. Postupem času dopravní technika narůstala, předtím tam měl pouze dva malé kamiony v dezolátním stavu. Přibírali se zaměstnanci, fungoval jako řidič a zajišťoval servis dopravní techniky. Pracovní činnost vykonával v [REDACTED] i doma. Když do společnosti nastoupil, tak tam kromě něj byli ještě dva řidiči, a to pan [REDACTED] a pan [REDACTED]. Pracovní smlouva na č. l. 4 byla jeho, ale náplň práce na č. l. 5 vidí poprvé. Pracovní smlouva je od paní [REDACTED]. Náplň práce ze začátku řešil s [REDACTED], ale hovořili o ní jen ústně. Do společnosti nastoupil 1.1.2018, do té doby pracoval u [REDACTED], kdy ještě jako jejich obchodní zástupce zprostředkoval panu [REDACTED] koupi jednoho tahače s návěsem, který měl být na mezinárodní kamionovou dopravu. Zprostředkoval jim kupní smlouvu, bankovní úvěr, proběhl nákup a pan [REDACTED] jezdil na tomto prvním koupeném autě. Tehdy také poskytl panu [REDACTED] kontakt na DHZ Transport, kde byli dispečeri ve Strakoniciích, kteří panu [REDACTED] ten první kamion vytěžovali. Co se týče společností CBM Logistik, ZRUP, Schachinger tak to jsou společnosti, se kterými dávno před vstupem do společnosti [REDACTED] spolupracoval, a to ze strany [REDACTED]. Náplň práce v [REDACTED] bylo budovat své portfolio, objíždět zákazníky a nabízet jim výhodný úrok při koupi dopravní techniky. Klientelu získal, a když odešel z [REDACTED], tak ho pan [REDACTED] vytěžoval, když potřeboval jeho kontakty. Impulsem k tomu, aby si založil svoji firmu, bylo to, že jeho [REDACTED] byla společnost [REDACTED] přislíbena, ale nakonec se dozvěděl, že větší podíl bude převeden na [REDACTED], který je [REDACTED] jeho [REDACTED]. S panem [REDACTED] měl také rozepře ohledně mzdy a pracovní náplně, a tak se dohodli ústně, že než mu dávat mzdu, tak bude levnější, aby si založil svoji firmu, a bude mu vytěžovat auta. Bylo dohodnuto, že tímto způsobem si bude kompenzovat náklady, protože po celou dobu, co pracoval u společnosti [REDACTED], měl svůj soukromý telefon, své auto, dojížděl na své náklady a vše platil ze svého. Tento náhradní postup navrhl pan [REDACTED]. Měl komunikovat s řidiči a starat se, aby měli práci. U jejich jednání nikdo jiný nebyl, jednali spolu v kanceláři v [REDACTED], šlo čistě o ústní dohodu. Pokud jde o písemný souhlas zaměstnavatele, že může vykonávat tuto výdělečnou činnost, tak nic takového nevzniklo, ale nevěděl, že by se něco takového mohlo stát. Společnost [REDACTED] (dále také jen [REDACTED]) vstupovala do obchodních vztahů se společnostmi [REDACTED] a jejími klienty od ledna 2019 do května 2019. Hned v lednu, kdy čekal na přihlášení k DPH, byl problém s tím, že společnosti [REDACTED] vyfakturoval faktury, a ještě nebyl plátcem DPH. Osobně navštívil paní [REDACTED], která to s ním řešila. Všechny faktury musel vystornovat a znovu je vyfakturovat s pozdějším datem zdanitelného plnění, protože plátcem DPH byl od půlky ledna. S panem [REDACTED], který převzal společnost v lednu, byli v kontaktu, poslal mu e-mailem nějaké ekonomické věci ohledně společnosti [REDACTED], které musel dokládat při odběru objednávky na dopravu. Vše nějakým způsobem fungovalo, nepřišlo mu, že by dělal něco protiprávního. O jízdách, které byly realizovány za účasti [REDACTED] jednatele neinformoval, protože si to pan [REDACTED] počítal sám a sám dělal kontrolu. Dělal si své tabulky a chtěl po něm čísla, kolik kamiony najezdily, kolik se vyfakturovalo a chtěl znát nákup pohonných hmot. Byli domluveni, že si každý půjde svou cestou a kdykoliv mohli auta zastavit, protože jemu nepatřily. Nechápe, proč to nechali dojít až do května, když už v dubnu řešili nějaké spory. Tehdy byl i za panem [REDACTED], ale ten mu odmítl výpověď podepsat, protože chtěl, aby v tom pokračoval dál, protože dopravě nerozuměl. Účetní doklady za dopravu vystavovala jeho družka [REDACTED] se svojí sestrou [REDACTED].

Podklady pro fakturaci za [redacted] připravoval on, udělal objednávku, po uskutečnění dopravy mu řidiči dali doklady za přepravu, které okopíroval, přiložil je k objednávce a dal to své družce, aby to vyfaktovala. Ve společnosti [redacted] byl v období od ledna 2019 do 30. 6. 2019 jediný zaměstnanec. Účetnictví vede soukromý účetní [redacted] ve [redacted]. Společnosti [redacted] neoznamoval, že se stal společníkem [redacted], na tom se dohodli s panem [redacted], považoval to za hotovou věc. Ve společnosti [redacted] museli vědět, že fakturace na společnost [redacted] existuje, protože to v lednu řešil s paní [redacted] a věděl to pan [redacted], který za účetní jezdí. U výpočtu provize pro [redacted] bral v potaz vstupní cenu od zákazníka, spočítal trasu, zda jsou na ní nějaké komplikace a podle toho to zprůměroval. Pokud průměr odpovídal standardu, tak si podle toho nechal zisk. Na některých přepravách je vidět, že když nebyl žádný prostor k manipulaci, tak si nechal minimum. Na některých přepravách pak byla provize několik tisíc, a to třeba i z toho důvodu, že s tím kamionem jel jako doprovod. Společnost [redacted] má koncesní listinu na mezinárodní kamionovou dopravu. V období od ledna do května fungoval ve společnosti [redacted] sám, poté spolupráce se společností [redacted] skončila. Následně v září koupil první kamion s návěsem, ze začátku jezdil sám a po roce si pořídil druhý kamion a zaměstnance. V současné době autodopravu utlumil, protože vysoká cena nafty a náklady jsou pro malé dopravce neúnosné. Společnost [redacted] má účty u ČSOB. K ukončení pracovního poměru u společnosti [redacted] došlo po psychickém nátlaku na něj i na jeho družku, Pan [redacted] mu odmítl v březnu podepsat výpověď a v květnu byla navržena výpověď z jejich strany. Společnost [redacted] dluží společnosti [redacted], ale částku neví. Aktuálně pracuje jako [redacted] u [redacted]. Jeho průměrný příjem je 25 000 čistého. Nemovitosti ani movitý hmotný majetek nevlastní. V minulosti nebyl odsouzen. Bydlí v domě s panem [redacted] ve [redacted], kde přispívají na energie, stýkají se a komunikují spolu. Do doby, než se věc začala řešit soudně, tak s panem [redacted] vycházel dobře.

3. Svědek [redacted] uvedl, že je jednatelem společnosti [redacted], kterým se stal v lednu 2019. Před ním byl jednatelem jeho [redacted]. Aktuálně jsou společníky firmy, kdy vlastní 51 % a on 49 %. Pan [redacted] je jeho [redacted] a paní [redacted] jeho [redacted]. Společnost [redacted] se zabývá především autodopravou, ale také pronajímá prostory a věnuje se obchodní činnosti v rámci plastových profilů. Společnost sídlí ve [redacted], provozovnu má v [redacted]. V současné době má 4 zaměstnance. Když se stal jednatelem, měla společnost 6 zaměstnanců. Bankovní účty má u Komerční banky, dispoziční právo má on, paní účetní a pan [redacted]. V roce 2019 měla dispoziční právo ještě [redacted]. Účetnictví zpracovává paní [redacted] ze [redacted]. V době, kdy se stal jednatelem, byl zaměstnancem obžalovaný, který měl na starosti kamionovou dopravu, kdy kamiony řídil, obstarával pro řidiče veškerý servis a měl na starosti vytěžování kamionů. Zároveň měl na starosti fakturaci, přijímání objednávek a zadávání práce řidičům. Jeho nadřízeným byl v tu dobu pan [redacted], který byl v pozici společníka. V té době byl jednatelem. Mzda obžalovaného byla kolem 25 000 Kč – 35 000 Kč. Zakázky získávali tak, že společnost CBM jim zajišťovala velkou část přeprav, kterou zadávala přes své dispečery směrem na obžalovaného. S touto společností spolupracovala společnost [redacted] až po příchodu obžalovaného do firmy. V současnosti s ní společnost [redacted] spolupracuje jen jedním autem. Počet automobilů postupně narůstal. Když obžalovaný odcházel, tak společnost [redacted] měla 4 kamiony, z toho 3 byly vytěžovány společností CBM, potažmo [redacted], třetí vozidlo přibýlo někdy v březnu 2019. V roce 2018 byly na CBM zhruba 2 auta. Pokyny řidičům dával převážně obžalovaný nebo dispečer CBM. Účetní doklady vystavoval obžalovaný nebo mu pomáhal někdo v kanceláři. Co se týče podkladů pro fakturaci, tak vždy přišla objednávka od CBM, která se dvakrát vytiskla, a na konci týdne vzal obžalovaný papíry od řidičů. Fakturuje se podle částky, která je

uvedená v objednávce a následně se doručí poštou nebo fyzicky na CBM. O založení společnosti [REDAKCE] se dozvěděl v roce 2018, kdy měli s obžalovaným konflikty a tušili, že by obžalovaný mohl něco takového udělat. Jeho podezření pramenilo z toho, že mezi nimi probíhaly hádky, protože obžalovaný měl jinou představu o vývoji společnosti. Víze obžalovaného byla dělat autodopravu ve větším měřítku a mít více kamionů, ale jeho děda chtěl zůstat na 3–4 kamionech. Když v březnu 2019 mluvil s účetní a dotazoval se, vůči kterým společnostem mají největší pohledávky, tak mu paní účetní sdělila, že nejvíce pohledávek mají za společností [REDAKCE]. V tuto dobu, tedy v březnu 2019, se dozvěděl, že společnost [REDAKCE] se stala mezičlánkem mezi [REDAKCE] a CBM. Obžalovaný následně přiznal, že tuto společnost vlastní, ale řekl, že ji nebude aktivně využívat. O dohodě obžalovaného a pana [REDAKCE] o realizaci začlenění společnosti [REDAKCE] do obchodního vztahu [REDAKCE] neví, v žádném případě nemohla takováto dohoda existovat. Nedovede si představit, že by jeho děda přistoupil na to, aby tam vstoupil další člen. Náklady na autodopravu jsou vysoké a marže nejsou tak velké, aby tam bylo možné vložit další obchodní subjekt. Ví, že se spolu bavili v nějakém afektu a mohla vzniknout nějaká dohoda, že by si obžalovaný založil svoji společnost včetně veškerých nákladů a náležitostí s tím spojených, ale určitě nevznikla dohoda, kdy by mohl používat jejich auta. S obžalovaným nejednal o tom, že by jeho společnost byla začleněna jako mezičlánek do obchodního procesu. Neexistovala žádná dohoda o tom, že by si tímto způsobem měl kompenzovat své náklady. Takový postup by neměl pro společnost [REDAKCE] žádnou ekonomickou výhodu, protože už tak nejsou přímým dopravcem pro konečného zákazníka a každý další členek to krátí. Ví o tom, že obžalovaný svou nespokojenost s výší mzdy řešil s panem [REDAKCE], ale nebyl u toho přítomen. Kompenzace za používání soukromého telefonu nebo automobilu s ním neřešil. Obžalovanému bylo nabídnuto, že může mít firemní telefon. U vystavování účetních dokladů nebyl. U vystavené faktury je podpis, ale zda to skutečně vystavil ten člověk, který je tam uveden, nedokáže říct. Program na počítači byl využíván i k jejich druhé činnosti a byla v něm fakturována i výroba oken. Z komunikace, kterou měl se sestřenicemi, vystavoval faktury zřejmě buď obžalovaný, nebo [REDAKCE]. [REDAKCE] prováděla fakturaci za okna, v programu pracovala, takže mohla provádět i tuto fakturaci. Splatnost faktur do doby, než vznikl mezičlánek, byla nastavena na 60 dní, poté na 75 dní. Někdy v polovině roku 2018 jeho děda obdržel dopis od [REDAKCE], kde byl návrh na přerozdělení společnosti [REDAKCE]. Podle tohoto návrhu bylo víc než 50 % podílu ve společnosti ve prospěch [REDAKCE] nebo obžalovaného. Tento návrh vzešel buď od paní [REDAKCE], nebo obžalovaného. Návrh nebyl přijat a jeho děda se rozhodl, že to přepíše na něj. Včlenění společnosti [REDAKCE] fungovalo z hlediska objednávek a fakturace tak, že obžalovaný byl stále zaměstnancem společnosti [REDAKCE] a současně [REDAKCE] své společnosti. Pro CBM byl stále styčným člověkem, kterému posílali objednávky. Nebyla to už objednávka na [REDAKCE], ale na společnost [REDAKCE]. On poté udělal objednávku z [REDAKCE] na [REDAKCE], fakturace probíhala stejným způsobem. Obžalovaný měl zřejmě svoji účetní, která vystavovala faktury na CBM a na [REDAKCE] to fungovalo stejně, jen partnerem pro [REDAKCE] nebylo CBM, ale nově [REDAKCE], takže doručoval faktury sám sobě. Pracovní poměr obžalovaného byl ukončen v květnu v roce 2019 po vzájemné dohodě. Výši škody vypočetl tak, že si vzal ujeté kilometry a násobil to průměrnou cenou za kilometr. Na průměrnou cenu se dostal tak, že vzal jednotlivé objednávky, které byly zadávány, a z nich věděl, kolik byla sazba za kilometr. Při výpočtu škody zohlednil celkový nájezd kilometrů za měsíc a poté cenu za kilometr, která byla fakturovaná do té doby a která byla fakturovaná za dobu, kdy tam vznikl mezičlánek. Aktuálně má společnost [REDAKCE] 4 kamiony a jedno nákladní vozidlo. Veškerou práci zadává on nebo má externí dispečery a fakturaci provádí kolegyně, kterou mají zaměstnanou ve výrobě oken. Každý týden od něj dostává podklady pro fakturaci. Jeho děda se už dlouhodobě nezapojuje a ani v době, kdy tam obžalovaný pracoval, se nezapojoval, pouze sledoval finanční situaci společnosti. Dispečerskou činnost dělá v současné době on a externí dispečeri.

Externím dispečerům je hrazena odměna, kdy za vytížení jednoho auta mají 5 000 Kč. Všechny pohledávky za společností [redacted] nebyly dodnes uhrazeny, je to řádově kolem 300 000 Kč – 400 000 Kč. Obžalovaný mu nic nevysvětlil, nekomunikují spolu.

4. Svědek [redacted] uvedl, že ve společnosti [redacted] není a ani nebyl zaměstnán. Jedná se o rodinnou firmu jeho otce, která se zabývá dopravou. Je otcem [redacted], která je přítelkyní obžalovaného. Jednatel společnosti je v současné době pan [redacted], před ním byl jednatelem pan [redacted]. Pan [redacted] je menšinový vlastník. Společnost sídlí buď v [redacted], nebo ve [redacted] a má 5–7 zaměstnanců. Účty má společnost u Komerční banky. Účetnictví zpracovává paní [redacted]. Obžalovaného do firmy přivedl on, protože byl partnerem jeho dcery a sháněl práci. Kdy do firmy nastoupil, si nepamatuje, ale dělal dispečera dopravy, kdy se staral o to, aby byla auta vytížena. Za jakých okolností byl jeho pracovní poměr ukončen, si nepamatuje, ale neměl s tím nic společného. Společnost [redacted] byla společnost obžalovaného. Tato společnost ze začátku spolupracovala se společností [redacted], ale o tom, jak to probíhalo, nic neví. Neví nic o tom, že měla vzniknout dohoda mezi panem [redacted] a obžalovaným o tom, že jeho společnost bude zařazena jako mezičlánek do obchodních vztahů [redacted] a odběrateli. Nepamatuje si, kdy se dozvěděl o tom, že vznikl mezičlánek mezi [redacted] a CBM, slyšel až následně, že něco takového mělo být. Už si nepamatuje, kdo mu o tom řekl. Společnost [redacted] měla auta zpočátku trvale zaměstnána v AGC, poté nakoupili nějaké kamiony a obžalovaný jim sháněl práci. Počet vozidel se vyvíjel v souvislosti s nárůstem zakázek. Doklady od řidičů shromažďoval obžalovaný a dával podklady pro fakturaci. Nebyl přítomen tomu, že by si obžalovaný stěžoval na výši své mzdy, ani že by mu měly být kompenzovány náklady na telefon. Nadřízeným obžalovaného byl jednatel společnosti, takže pravděpodobně jeho otec a poté pan [redacted]. S ukončením pracovního poměru obžalovaného neměl nic společného. Paní [redacted] je jeho dcera, ve společnosti [redacted] nepracovala. Paní [redacted] je uvedena jako výstavce na fakturách z toho důvodu, že účetní program je kupovaný s licencí a ta je pod nějakým jménem. Ví o tom, že byl převeden obchodní podíl na pana [redacted], jednalo se rozhodnutí otce, ale důvody nezná. Pan [redacted] dělal dispečera a pomáhal shánět práci, pan [redacted] pro ně něco vozil.

5. Svědek [redacted] uvedl, že společnost [redacted] založil počátkem roku 2000, budoval ji 20 let a před 5 lety ji potřeboval někomu předat. Po nějakých 7–8 letech měli 6–7 aut, původně byli v nájmu, ale poté areál koupil a teď jsou tam výrobci oken a prostory k nájmu. Areál společnosti je v [redacted]. V současné době mají jedno auto, které jezdí vnitrostátní dopravu a 4 kamiony na mezinárodní dopravu po Evropě. Počátkem roku 2019 předal společnost panu [redacted], který má 51 % a on je společník s 49 %. Do firmy v současné době nedochází, má zdravotní potíže. Obžalovaný k nim nastoupil 1. 1. 2018 na doporučení syna [redacted], protože v té době byl partnerem paní [redacted]. Obžalovaný bydlel ve [redacted], měl být napůl [redacted] a napůl se měl starat o servis, opravy a zabezpečení třech vozidel. Jako řidič jezdil obžalovaný asi půl roku a řekl, že už nebude dál jezdit. Mzdu měl mít 20 000 Kč čistého, ale dohodli se na tom, že pokud přinese do společnosti něco navíc, než je běžný standard, tak z těch prostředků, které do společnosti přinese, bude mít nějakou odměnu navíc. K tomu ale nedošlo. O navýšení mzdy obžalovaný nežádal, o to žádala pouze [redacted]. Obžalovanému při nástupu nabízel, aby si koupil telefon, ale obžalovaný služební telefon odmítl. Zpočátku měl služební auto, ale to mu někdo naboural, tak poté jezdil soukromým autem. Předpokládal, že když obžalovaný používá soukromé auto, že bude dokládat doklady za naftu a peníze čerpat přes pokladnu. V té době měla [redacted] přístup na účet, mohla hradit faktury, čerpat peníze z účtu, měla podepsanou dohodu, že nesmí sdělovat informace třetí osobě a nikoho cizího pouštět na účet. Faktury za

██████████ v té době vystavovala ██████████ a podklady jí dával obžalovaný. V době, kdy u nich obžalovaný pracoval, došlo v roce 2019 k nákupu auta. Smlouvy na koupi aut podepisoval on, ale zda podepsal všechny, neví. Někdy kolem 18. 12. – 19. 12. 2018 zjistili, že si obžalovaný koupil v ██████████ společnost. O společnosti se dozvěděli, protože měli podezření, že obžalovaný něco připravuje, a tak to hlídali. Koncem února mu docházely peníze na běžném účtu, a tak řekl synovi, ať zavolá účetní. Paní účetní jim ukázala faktury, na kterých bylo, že od 1. 1. 2019 jdou faktury přes společnost obžalovaného. Dozvěděl se, že auta jezdí pro obžalovaného, který si z toho nechává část finančních prostředků a zbytek jim přeúčtovává. Rozdíl odhadl asi na 20 %. Při seznámení se spisem mu bylo řečeno, že je tam ztráta jen 128 000 Kč, ale on odhadl, že ztráta za 6 měsíců dělá asi 1,2 mil. Kč. Vypočítal to tak, že minimálně 400 000 Kč se musí investovat do uvedení jednoho auta do provozu a pokud obžalovaný zprovozní tři auta tak mu to vychází na 1 200 000 Kč. Obžalovaný neměl žádný souhlas ani dohodu, aby použil jejich vozidla, neměl ani licenci, nebo složenou finanční jistotu, která se skládá na KNV každý rok. Obžalovaný to neprovozoval s jeho souhlasem. Původně chtěl mít jen dvě auta, ale poté se synem a obžalovaným dohodli, že budou mít 4 vozidla. Za nějaký čas přišel jeho syn s tím, že obžalovaný má další kontakty, že by mohli mít 6–8 aut, ale on to odmítl s tím, že to ať si založí svoji firmu. O tom, že by společnost fungovala jako mezičlánek, nehovořili. Takový návrh, že by se jejich auta měla na něj převádět, nepadl ani od syna ani od obžalovaného. Že by si tím měl obžalovaný kompenzovat náklady na telefon a soukromé auto, neví. Písemný souhlas, že může tuto výdělečnou činnost vykonávat i v jiném subjektu nepodepsali, nikdy se o tom nebavili. To vše bylo utajené do poslední chvíle, než jim začaly chybět peníze na účtu a neměl z čeho platit nákladové faktury. Až někdy koncem května došlo s obžalovaným k ukončení pracovního poměru. Z faktur, které na ně obžalovaný vystavoval a měl jim je proplatit, tak do dnešního dne není zaplacen asi 360 000 Kč. Obžalovanému posílal 3 dopisy e-mailem, protože to nechtěl dát k soudu, chtěl to vyřešit, ale když nepřišla žádná odezva, tak podal trestní oznámení.

6. Svědkyně ██████████ uvedla, že od roku 2000 zpracovává účetnictví pro firmu ██████████. Společnost se zabývala dopravou, montážními pracemi, pronájmy a přeprodejem zboží. Obžalovaný měl ve firmě na starosti rozvoj dopravy, hledání nových klientů, byl pověřeným pracovníkem pro komunikaci s ní, měl na starosti faktury v oblasti dopravy. Jejich vztahy byly velmi dobré, byl spolehlivý. Ve firmě měl pozici dispečera a řidiče, staral se také o vytížení vozidel. Objem dopravy se po příchodu obžalovaného do firmy zvýšil, obžalovaný přivedl nové klienty a doprava se rozšířila, pořídila se nová vozidla i řidiči, výrazně vzrostl obrát firmy. Doklady a faktury jí obžalovaný předával většinou osobně, měl na starosti podklady pro fakturaci. Jednatel pan ██████████ měl přehled o firmě, předávala mu výstupy z účetnictví cca 1x měsíčně. S jednateli panem ██████████ a ██████████ komunikovali emailem, telefonicky, setkávali se i osobně. Zpracovávané faktury ona řešila pouze z účetního a daňového hlediska, obsahově je nekontrolovala. O začlenění firmy ██████████ se dozvěděla z faktur, nevěděla, že patří obžalovanému. Nebyla to jediná spedice, pro kterou se jezdilo, proto ji to nepřekvapilo. V dubnu se od pana ██████████ dozvěděla, že obžalovaný ve firmě ██████████ figuruje, potom spolu jednali i dál. Neví o tom, že by se na takovém postupu obžalovaný dohodl s panem ██████████, nemluvili spolu o tom. Od obžalovaného věděla, že je ve firmě ██████████ nespokojený, že je nespokojený se svou mzdou. Faktury na ██████████ zpracovávala i poté, co pan ██████████ zjistil vznik tohoto mezičlátku. Po příchodu obžalovaného do firmy se určitě zdvojnásobil objem dopravy, než přišel, jezdilo se pro dvě firmy a poté to narostlo. Aktuálně je objem dopravy zhruba stejný jako v roce 2019, obžalovaný pořídil vytěžovací programy, díky nimž lze získávat nové zákazníky. K fakturaci mezi firmami ██████████ a ██████████ uvedla, že do ruky dostávala jen faktury, kde byl uveden odběratel, dodavatel, text doprava a částka, bližší informace neměla.

7. Svědek [REDACTED] uvedl, že firma, ve které je [REDACTED], spedičně prodává dopravu, a to buď na základě osobních kontaktů s ostatními dopravci nebo prostřednictvím veřejně dostupných databází. S firmou [REDACTED] spolupracují asi 4–5 let. Spolupráce byla vázána na obžalovaného, který byl dispečerem. Kromě pana [REDACTED] z [REDACTED] nikoho nezaznamenal, spolupráci vnímá pozitivně, o všechno bylo postaráno. Po jeho odchodu z [REDACTED] spolupráce na několik měsíců ustala a poté ji obnovil pan [REDACTED] a pokračuje do současnosti. Ceny dojednávají dispečeri, nepoužívají cenu za kilometr, ale dohodnou smluvní cenu za celou přepravu včetně poplatků a je na dopravci, aby zvolil nejkratší trasu. Spolupráce s [REDACTED] i [REDACTED] fungovala na základě objednávek a tržního mechanismu, neměli zvláštní ceník. Splatnost faktur je pro všechny dopravce 60 dní. Se společností [REDACTED] začali spolupracovat na popud obžalovaného, z veřejných zdrojů zjistili, že jde o jeho společnost. Fakturovalo se na [REDACTED]. Pro ně je důležitá osoba dispečera, vyžadují spolehlivost a nezajímá je, pro kterou společnost pracuje, je běžné, že dispečeri přechází mezi firmami. Zaznamenal, že v [REDACTED] probíhají rodinné spory, ale nezajímalo ho to, nevěděl, že dopravu fakticky provádí [REDACTED]. V období leden–květen 2019 nikdo z [REDACTED] nepožadoval, aby s firmou [REDACTED] zastavili spolupráci. Současný objem přeprav s [REDACTED] je asi 1/3 oproti roku 2019. Pro firmu [REDACTED] funguje jako [REDACTED], jde o funkci, která vykonává odborný dozor. Obžalovaného zná už z doby, kdy pracoval ve firmě [REDACTED], kdy se potkávali na firemních akcích, jejich vztah je pracovní.
8. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že pracuje u firmy [REDACTED] na pozici odpovědné vedoucí. Společnosti [REDACTED] poskytovali spediční službu a oni pro ně jezdili. U [REDACTED] pracoval známý jejího kolegy, pan [REDACTED], který je požádal, aby jim v době jeho dovolené vytěžovali auta. Komunikovali vždy pouze s obžalovaným. Od listopadu 2018 do ledna 2019 pro ně jezdili, poté dostali e-mail, že mají objednávky zasílat na společnost [REDACTED] a fakturoval jim [REDACTED]. Neviděli na tom nic zvláštního, děje se to běžně, proto pokračovali ve spediční činnosti jako předtím. Spolupráce skončila někdy v březnu 2019. Cenu zakázky určují podle ceny obvyklé za kilometr. Čím více spedicemi přeprava projde, tím je dražší. Přepravy nabízí na veřejných portálech, ale snaží se využívat osobní kontakty, aby eliminovali situace, kdy si přepravu koupí někdo, kdo ji dál prodává.
9. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že pracuje ve společnosti [REDACTED] pro svého [REDACTED] jako [REDACTED] a obžalovaného zná po telefonu. Jejich firma se zabývá autodopravou, když toho měli hodně, přeprodovali přepravy přes veřejné databáze, nebo přes pana [REDACTED], se kterým spolupracovali. Tento je nakontaktoval na obžalovaného. Objednávky vystavovala na firmu [REDACTED] a poté jim přišla mailem informace, že je mají vystavovat na společnost [REDACTED]. Je to běžná praxe, přepravy proběhly v pořádku, byli spolehliví. Kdo přepravy fakticky provádí, nevěděla a bylo jí to jedno. Spolupráce s [REDACTED] poté skončila a dál nepokračovala.
10. Ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu byly u hlavního líčení přečteny protokoly o výsledku svědkyň [REDACTED] a [REDACTED].
11. Svědkyně [REDACTED] v přípravném řízení uvedla, že je partnerkou obžalovaného [REDACTED]. Firma [REDACTED] patří jejímu dědovi a o chod firmy se staral její otec [REDACTED]. Tento v r. 2017 požádal obžalovaného, který v té době pracoval v [REDACTED], zda by mohl sehnat zakázky pro vytěžování aut [REDACTED]. Obžalovaný zakázky sehnal a po následné dohodě dědy a táty nastoupil ve firmě [REDACTED], kde měl na starosti shánění zakázek a zároveň pracoval jako řidič. Děda jim řekl, že vzhledem ke svému věku přenechá starosti obžalovanému a otcí a do budoucna převede podíl firmy na svědkyni nebo jejího otce. Před nástupem obžalovaného do firmy jezdilo [REDACTED] pouze pro firmu AGC po České republice, poté obžalovaný sehnal zakázky pro dopravu v ČR i do zahraničí, domluvil se dobře německy. Obžalovaný nebyl spokojen s finančním ohodnocením, toto řešil

s dědou, ten si ale stál za svým, že je ohodnocen finančně dostatečně. Dovolil mu např. natankovat auto služebními pohonnými hmotami, později to použil proti němu, že se tak nedomluvili. Po nějaké době (srpen 2018) vznikly neshody mezi obžalovaným a dědou a ten se začal opět starat o chod firmy. Děda si myslel, že obžalovaný nic nedělá, chtěl, aby vykazoval svou činnost do tabulek a zpracovával výkazy, vznikla kvůli tomu velká hádka. Bližší informace k tomu svědkyně nemá, doma se o práci nebavili. Svědkyně pro firmu [REDAKCE] zpracovávala faktury. Faktury vystavovala na základě objednávek, které jí předával obžalovaný. Do účetního programu se přihlašovala pod heslem, které znal i obžalovaný a [REDAKCE]. Jméno [REDAKCE] je uvedeno na faktuře jako vystavitel z toho důvodu, že je to tak nastaveno v účetním systému. Svědkyně zpracovávala faktury do svého porodu v srpnu 2018, poté neví, jak se obžalovaný domluvil s účetní. Problémy obžalovaného ve firmě pokračovaly, a tak podal výpověď. Děda přepsal část společnosti [REDAKCE] na jejího bratrance, ten získal rozjetou firmu, která před nástupem obžalovaného nebyla v rozkvětu. Proč obžalovaný založil firmu [REDAKCE] neví, neví, kdy se o existenci společnosti dozvěděl děda a otec.

12. Svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení uvedla, že se společností [REDAKCE] nemá nic společného, nikdy pro ni nepracovala, nevystavovala žádné faktury. Její jméno je na fakturách uvedeno z důvodu nastavení v účetním systému, který používala její společnost [REDAKCE] společně s [REDAKCE]. Podpis a razítko ale nejsou její. Společnost [REDAKCE] měl na starosti její děda [REDAKCE]. Neví, co měl na starosti [REDAKCE], [REDAKCE] ani zda se její sestra [REDAKCE] podílela na vedení společnosti. Neví, kdo pro společnost [REDAKCE] vystavoval faktury. Ví, že společnost [REDAKCE] existuje a patří obžalovanému, víc nic. Není jí nic známo o ukončení pracovního poměru obžalovaného ve firmě [REDAKCE].
13. Ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu byl přečten úřední záznam o podaném vysvětlení **svědků** [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].
14. Svědek [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že je [REDAKCE] ve společnosti DHZ Transport s.r.o. a společností [REDAKCE] vytěžovali jeden kamion pro mezinárodní přepravu. Kamion jezdil pro společnost BACHL BOHUMILICE. Později svědek zjistil, že firma [REDAKCE] oslovila zákazníka napřímo a z tohoto důvodu spolupráci ukončil. Spolupráce s firmou [REDAKCE] začala v první polovině roku 2017 a trvala cca půl roku, jednal zejména s [REDAKCE] a s [REDAKCE]. Uvedl, že neví, která firma pro [REDAKCE] zajišťovala logistiku poté, co spolupráci s nimi firma DHZ ukončila.
15. Svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení uvedla, že je zaměstnankyní společnosti [REDAKCE] a od května 2019 vystavuje faktury pro firmu [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] ji požádal o převzetí agendy po panu [REDAKCE], přebírala tedy od něj jednorázově nějaké podklady pro fakturaci. Firmu [REDAKCE] nezná a obžalovaného pouze vídala ve firmě, blíže se neznají.
16. Svědek [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl ke spolupráci firem FRISCH HOLZ – SYSTEMBAU s.r.o. a společností [REDAKCE], že si kontakt pravděpodobně našel jako reklamu na kamionu, jednal s dispečerem [REDAKCE]. Poskytl emailovou komunikaci z 28. 5. 2019, o které se domnívá, že byla prvotním kontaktem, zde poptává kamionovou přepravu. Uvedl, že nepovažoval za zvláštní, pokud komunikoval se společností [REDAKCE] a faktura přišla od společnosti [REDAKCE], toto se děje běžně. Asi poslední objednaná přeprava nebyla provedena, jelikož nebyl přistaven kamion, to už řešil s panem [REDAKCE] ze společnosti [REDAKCE], který jej informoval, že [REDAKCE] v jejich společnosti už nepracuje.
17. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byl stranám předložen k nahlédnutí obsah spisového materiálu. Konkrétně se jedná o následující listiny: trestní oznámení včetně příloh (pracovní smlouva, přehled

faktur), ukončení pracovního poměru, výpis z OR, e-mailovou komunikaci, potvrzení o prokázané finanční způsobilosti dopravce, fakturu, zprávu spol. [REDAKCE], výplatní pásku, objednávku, zprávu spol. [REDAKCE] včetně příloh, faktury, zprávu spol. [REDAKCE] včetně příloh (daňové doklady a CMR), zprávu spol. Vi.S Company s.r.o. včetně příloh, zprávu spol. ZURP Příbram a.s. včetně příloh (objednávky a faktury), e-mailovou korespondenci, zprávu spol. FRISCHHOLZ – SYSTEMBAU s.r.o. včetně příloh, zprávu firmy Jaroslav Růžička – AUTO RDS včetně příloh, zprávy spol. CBM LOGISTIK s.r.o. včetně příloh (faktury a objednávky), CMR a související doklady k přepravám, CMR a související doklady k přepravám, faktury dodavatele [REDAKCE], odběratel [REDAKCE] v EUR a CZK, faktury dodavatele [REDAKCE] – různí dodavatelé a další doklady k přepravám, zprávu a podklady poskytnuté [REDAKCE], faktury a objednávky přeprav, zprávu Ministerstva financí ČR, zprávu Českomoravské stavební spořitelny a.s. a výpisy z účtu, zprávu ČSOB a.s. včetně příloh, externí účetní a mzdové listiny, zprávu OSSZ Strakonice, zprávu MÚ Strakonice, zprávu OS Strakonice včetně příloh, lustrace z Centrální evidence exekucí, výpis z veřejného rejstříku, výstup z insolvenčního rejstříku, informace z katastru nemovitostí, opis z evidence přestupků. Podle § 213 odst. 2 trestního řádu soud přečetl opis z evidence Rejstříku trestů a zprávu Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, sekce územní pracoviště pro Prahu 8.

18. Soud nevyhověl návrhům na doplnění dokazování v podobě opatření informací, z nichž by vyplývala výše dluhu, který [REDAKCE] vznikl ze spolupráce s [REDAKCE], vyžádání výpisu z účtů společnosti [REDAKCE] za celé předmětné období, výsledku [REDAKCE], vyžádání výpisů z účtů společnosti [REDAKCE] a vypracování znaleckého posudku na cenu obvyklou ohledně provedených přeprav. Provedení těchto důkazů má za nadbytečné, když má za to, že skutkový stav byl plně objasněn výše specifikovanými důkazy. Ty utvořily ucelený důkazní řetězec, který je dostatečným podkladem pro rozhodnutí o vině obžalovaného (k jeho vyhodnocení viz výklad níže).
19. Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu dospěl soud k přesvědčení, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.
20. Přechinu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.
21. V tomto konkrétním případě bylo provedeným dokazováním zjištěno, že jednání obžalovaného nese všechny znaky, které determinují trestněprávní odpovědnost za trestný čin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku.
22. V první řadě se se jedná o podmínku spočívající v tom, že pachatel je podnikatelem, společníkem, členem orgánu, zaměstnancem nebo účastníkem na podnikání dvou nebo více podnikatelů.
23. Již ze samotné dikce § 255a trestního zákoníku vyplývá, že nemusí jít o uzavření smlouvy jen mezi podnikateli, společnostmi nebo podniky, v nichž je pachatel činný, ale postačí, že jde o smlouvu na úkor jednoho, popř. i více takových subjektů, v nichž pachatel působí jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na jejich podnikání (viz R 36/2000). Podmínka spočívající v tom, že pachatel trestného činu podle § 255a trestního zákoníku je podnikatelem, společníkem, členem orgánu, zaměstnancem nebo účastníkem na podnikání dvou nebo více podnikatelů,

nevyžaduje, aby měl v obou subjektech stejné postavení, např. v jednom může být členem orgánu a v druhém společníkem nebo zaměstnancem. Zaměstnancem je zaměstnaná fyzická osoba ve smyslu § 6 zákoníku práce. Zaměstnanec k trestní odpovědnosti podle daného ustanovení nemusí mít vedoucí postavení. Je také nerozhodné, na jaké pracovní pozici je zařazen a zda tato zcela koresponduje s vymezením jeho pracovní činnosti v pracovní smlouvě.

24. Jak vyplynulo z dokazování, výše popsaná podmínka byla beze zbytku splněna. Pracovní smlouvou ze dne 1. 1. 2018 bylo prokázáno, že uvedeného dne se obžalovaný stal zaměstnancem společnosti [REDACTED], a to ve funkci řidič – údržbář střediska. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Jak vyplývá z listiny na č. 1. 16 pracovní poměr byl ukončen dohodou ke dni 30. 6. 2019. Stejná skutečnost vyplývá i ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Strakonice, z níž je zřejmé, že obžalovaný se nacházel v evidenci zaměstnanců, a to od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2019, kdy byl na hlavní poměr zaměstnán u společnosti [REDACTED]. Dokazováním bylo zjištěno, že fakticky vykonával funkci řidiče a dispečerskou činnost spočívající v zajišťování objednávek, fakturaci a organizaci přepravy nákladní dopravy. Z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že v předmětném období byl dále jednatelem a 100 % společníkem společnosti [REDACTED]. Jako jednatel a společník byl zapsán dne 3. 1. 2019.
25. Stejně tak byla naplněna skutkovou podstatou stanovená podmínka, že se jedná o podnikatelské subjekty se stejným nebo podobným předmětem činnosti.
26. Shodným nebo podobným předmětem činnosti dvou nebo více podnikatelských subjektů může být zásadně každý předmět činnosti, v němž jsou tyto subjekty oprávněny podnikat, a to bez ohledu na skutečnost, zda v době spáchání trestného činu podle citovaného ustanovení skutečně podnikají právě ve shodném nebo podobném předmětu činnosti a zda jsou v reálném konkurenčním vztahu na trhu (srov. R 39/2006-I., TR NS 23/2006-T 872). Přestože citované ustanovení, jak již bylo výše zmíněno, sankcionuje některé případy porušení zákazu konkurence, jeho formulace nepodmiňuje trestní odpovědnost tím, že v době spáchání trestného činu podnikatelské subjekty (obchodní společnosti), v nichž pachatel působí, skutečně vykonávají takovou aktivitu, která patří do alespoň částečně shodného předmětu činnosti těchto podnikatelských subjektů a při které si na trhu přímo konkurují. Jednání pachatele totiž může negativně ovlivnit alespoň částečně shodný předmět činnosti některého z více podnikatelských subjektů i bez takové přímé konkurence, a to jen v důsledku nepříznivých ekonomických dopadů určité nevýhodně uzavřené smlouvy, pokud se tím např. znemožní znevýhodněnému subjektu, aby vůbec zahájil a rozvinul svou podnikatelskou aktivitu právě v té oblasti, kde má stejný nebo podobný předmět činnosti jako zvyhodněný subjekt, anebo bude-li znevýhodněný subjekt naopak nucen utlumit či zcela ukončit dosavadní podnikatelskou aktivitu týkající se tohoto stejného nebo podobného předmětu činnosti. Zároveň zvyhodněný subjekt může díky tomu a na úkor znevýhodněného subjektu rozvinout třeba i dosud nevyužívaný předmět činnosti, k jehož výkonu má oprávnění.
27. Z dokazování bylo zjištěno, že společnost [REDACTED] je zapsaná v obchodním rejstříku s předměty podnikání zprostředkovatelská činnost, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, výroba a montáž plastových a hliníkových oken, dveří a silniční motorová doprava nákladní a dle živnostenského rejstříku s předmětem podnikání silniční motorová doprava – nákladní, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.
28. Společnost [REDACTED] má dle obchodního rejstříku předmět podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Toto vymezení je neurčité, neboť z něj není jednoznačně zřejmé, co je předmětem podnikání dané společnosti. Za takové situace je nutné vyjít z výčtu oborů činnosti vymezených ve společenské smlouvě, zakladatelské listině, resp. stanovách (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3549/2020). Soud tedy

musel zaměřit svoji pozornost na zakladatelskou listinu společnosti [REDACTED]. Z ní zjistil, že předmětem podnikání (činnosti) dané společnosti je mimo jiné silniční motorová doprava – nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče, nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí a osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče.

29. V tomto konkrétním případě je situace o to jednoznačnější, že v posuzované době obě společnosti v totožném předmětu činnosti (automobilová doprava) fakticky podnikaly.
30. Pro naplnění skutkové podstaty je dále zásadní, zda při splnění dalších podmínek, došlo k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.
31. K uzavření smlouvy dochází, jakmile si strany ujednají její obsah (§ 1725 ObčZ), tj. včasným přijetím nabídky bez učinění dodatků, výhrad, omezení či jiných změn. Smlouva je uzavřena v okamžiku, kdy přijetí nabídky nabývá účinnosti (§ 1745 ObčZ). V tomto případě docházelo k uzavření smluv, které ve svém důsledku znevýhodňovaly [REDACTED]. Smluvní vztah byl realizován většinou pro každou zakázku samostatně, žádná rámcová smlouva uzavírána nebyla. Odběratelé učinili u společnosti [REDACTED] objednávku, tu společnost bez výhrady akceptovala, požadovanou službu (přepravu zboží) pak provedla [REDACTED]. Společnost [REDACTED] pak fakturovala jednotlivým odběratelům a [REDACTED] následně [REDACTED].
32. Jak je zřejmé ze znění skutkové podstaty sama existence smlouvy nepostačuje, musí se jednat o smlouvu na úkor jednoho nebo více podnikatelů. Definice „úporné“ smlouvy vyplývá z judikatury. Ta opakovaně konstatovala, že pro naplnění tohoto znaku musí dát pachatel popud nebo přímo uzavřít smlouvu, která je nevýhodná pro jednu z organizací, v nichž pachatel působí. Nevýhodná je taková smlouva, která jakýmkoli způsobem znevýhodňuje jednoho podnikatele vůči druhému, přičemž nemusí jít vždy jenom o finanční prospěch, i když tomu tak zpravidla bude (viz PR, 2000, č. 6, s. 265).
33. V tomto případě byla smlouva pro společnost [REDACTED] nepochybně nevýhodná, neboť začleněním další společnosti přišla společnost [REDACTED] o finanční prostředky spočívající v rozdílu částek fakturovaných společnostmi [REDACTED], jako dodavatelem jednotlivým odběratelům a částek fakturovaných společnostmi [REDACTED] jako dodavatelem společnosti [REDACTED]. Ze zjištěných okolností je zřejmé, že k takovému kroku nebyl žádný racionální důvod. Vložení [REDACTED] mezi [REDACTED] a její odběratele nepřinášelo jakoukoliv ekonomickou hodnotu a jeho jediným faktickým účelem tak bylo odčerpání finančních prostředků, které za provedené služby této společnosti náležely. Ze strany obžalovaného se tak jednalo o účelové jednání poškozující společnost [REDACTED], kterým byla obohacována společnost [REDACTED].
34. Obžalovaný v rámci své obhajoby uvedl, že o založení společnosti [REDACTED] věděl tehdejší jednatel společnosti [REDACTED]. Ten výslovně souhlasil s tím, že budou přepravy sjednávány skrze společnost [REDACTED]. Obžalovaný nedostával adekvátní odměnu, nýbrž pouze velmi nízkou mzdu, žádal jednatele [REDACTED], aby mu zvedl mzdu, což tento odmítl. Obžalovaný proto navrhl řešení spočívající v tom, že dorovnání mzdy bude možné udělat tak, že si bude nechávat provize za zprostředkování přepravy.
35. Takové tvrzení soud považuje za ryze účelové. Svědek [REDACTED] existenci takové dohody striktně odmítl a stejně jako [REDACTED] vyloučil, že by s takovým postupem vyslovil

souhlas. Existence takové dohody není známa ani [REDAKCE]. Jejich shodná tvrzení jsou daleko smysluplnější než vysvětlení předkládané obžalovaným. I pro soud je krajně nelogické, že by došlo k vytvoření nové společnosti a jejímu začlenění jako mezičlánku do obchodních vztahů, které by obnášelo nutnost další administrace, duplicitního vytváření účetních dokladů a jejich zavádění do účetnictví i daňových přiznání, a to jenom pro to, aby obžalovaný jako zaměstnanec tímto způsobem získával finanční prostředky nad rámec řádně vyplacené mzdy. Státní zástupce v dané souvislosti přiléhavě poukázal také na to, že dle ustanovení § 304 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb. mohou zaměstnanci vedle svého zaměstnání vykonávaného v základním pracovněprávním vztahu vykonávat výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti zaměstnavatele, u něhož jsou zaměstnání, jen s jeho předchozím písemným souhlasem. Obžalovaný tedy měl povinnost o takový souhlas požádat. Z provedeného dokazování je zřejmé, že žádost o takový souhlas nikdy nebyla ani vznesena. I tato skutečnost nasvědčuje tomu, že obžalovaný rozhodně neměl zájem na tom, aby byl [REDAKCE] seznámen s tím, že společnost [REDAKCE], v níž je společníkem a jednatelem vznikla, a především s tím, k jakému účelu bude sloužit. Tato skutečnost je zřejmá i z toho, že obžalovaný tuto významnou okolnost nesdělil ani účetní [REDAKCE], se kterou spolupracoval, když s ní řešil účetnictví [REDAKCE] a současně jí předkládal faktury [REDAKCE]. Ve světle těchto okolností považuje soud výše uvedené tvrzení obžalovaného za nevěrohodné. Jistou logiku má i argumentace [REDAKCE], že v odvětví autodopravy jsou nízké obchodní marže. Pokud by mezi [REDAKCE] a jejími zákazníky byla vklíněna další společnost, podnikatelská činnost by z ekonomického hlediska ztrácela význam, neboť poškozená by v řadě případů neobdržela ani takovou část přepravného, která by pokryla její náklady.

36. Nad rámec výše uvedeného musí soud k této problematice konstatovat, že obchodní korporace je samostatná majetková a právní entita, která je zákonem chráněna. Relevantní judikatura jednoznačně odděluje majetek obchodní společnosti s ručením omezeným od majetku jejích společníků. Obchodní společnost, byť 100 % jejího obchodního podílu vlastní jediný společník, tvoří zcela samostatnou strukturu, majetkově nezávislou na majetku společníka, přičemž společnost a společník jsou dvěma samostatnými a rozličnými subjekty. Na podporu výše uvedených závěrů lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 4185/2014, ze dne 8. 4. 2015: V něm soud konstatoval, že „Definičním znakem právnických osob je mimo jiné jejich majetková samostatnost, jejímž výrazem je jednak to, že mají vlastní majetek, a jednak to, že jen ve vztahu k tomuto majetku nesou samostatnou majetkovou odpovědnost v právních vztazích, do nichž vstupují. Společníci jednotlivých obchodních společností tedy nejsou podílovými spoluvlastníky (spolumajiteli) majetku obchodní společnosti, ale jejich vztah k obchodní společnosti a k jejímu majetku je vymezen souborem práv a povinností plynoucích z účasti ve společnosti. Zásadní je také to, že majetek společnosti je pro ně majetkem cizím. Z toho pak logicky vyplývá, že ani tyto osoby nemohou společnost svévolně poškozovat. Výše uvedené principy lze analogicky vztáhnout i na jednatele, který má navíc ještě povinnost jednat s péčí řádného hospodáře.
37. V dané souvislosti je nutno dále vyzdvihnout to, jaký je charakter statku chráněného danou skutkovou podstatou. Objektem daného trestného činu je zájem na ochraně před zneužíváním postavení pachatele ve dvou nebo více podnikatelských subjektech se shodným nebo podobným předmětem činnosti. Předmětné ustanovení poskytuje ochranu obecnému zájmu na zajištění rovnosti jednotlivých podnikajících subjektů na trhu. Tím pádem chrání i tyto subjekty, tedy konkrétní obchodní korporace.
38. Ze všech výše uvedených důvodů jasně vyplývá, že společník ani jednatel nemohou udělit souhlas k tomu, aby byla společnost způsobem uvedeným ve výrokové části rozhodnutí majetkově poškozována. Teorie trestního práva sice jako jednu z okolností vylučujících protiprávnost

koncipuje tzv. svolení poškozeného. Toto ovšem váže jen na případy, kdy se jedná o zájmy jednotlivce, o nichž on sám může rozhodovat a jejichž porušení se nedotýká zájmů společnosti. Jak však bylo shora vysvětleno, daná skutková podstata poskytuje ochranu veřejného zájmu, nikoliv zájmů jednotlivce. Poškozeným je navíc v tomto případě obchodní společnost, tedy samostatná majetková a právní identita, kterou nelze ztotožňovat s osobou společníka. Z pohledu trestněprávní odpovědnosti obžalovaného za danou skutkovou podstatu by tak byla taková dohoda zcela irelevantní.

39. Pokud jsou tedy v daném případě naplněny znaky objektivní stránky, nemohlo by obžalovaného právní odpovědnosti za předmětný trestný čin zbavit to, že si vznik struktury, která bezdůvodně majetkově parazituje na společnosti [REDAKCE], tedy postup, který společnost jednoznačně poškozuje a naplňuje znaky trestného činu, dojednal s třetí osobou, byť by se jednalo o společníka. Akceptace takové obhajoby je dle názoru soudu nepřijatelná. Její absurditu je možno ilustrovat na příkladu, kdy by se zaměstnanec se společníkem dohodli, že neoprávněně vyvedou z majetku společnosti finanční prostředky – tzv. ji vytunelují. Každému je asi jasné, že by se stěžil dotčený zaměstnanec mohl úspěšně zbavit právní odpovědnosti tím, že k takovému protiprávnímu jednání měl souhlas společníka.
40. Jak již bylo výše zmíněno, pro naplnění tohoto znaku skutkové podstaty je zásadní, zda, při splnění dalších podmínek, došlo k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků, aniž by bylo rozhodné, jakým způsobem se někdo stal zákazníkem dotčené společnosti, kdo na jeho získání měl podíl atd. Při naplnění všech podmínek předmětné skutkové podstaty je tak nutno přisvědčit státnímu zástupci v tom, že argumentace obžalovaného o významu jeho osoby a práce ve společnosti [REDAKCE], přivedení nových zákazníků a zakázek této společnosti atd. se jeví jako zcela nepodstatná.
41. Trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 1 trestního zákoníku je co do subjektivní stránky výlučně úmyslným trestným činem (§ 13 odst. 2 ve spojení s § 15). K trestní odpovědnosti přitom plně postačuje úmysl nepřímý (eventuální) [srov. § 15 odst. 1 písm. b)].
42. Po provedeném dokazování dospěl soud závěru, že obžalovaný v tomto případě jednal v úmyslu přímém. Přímý úmysl (dolus directus) po stránce vědomostní vyžaduje, aby pachatel přinejmenším věděl o možnosti, že z jednání, jež si předsevzal, může vzniknout trestněprávně reprobovaný následek. To má společné s úmyslem nepřímým. V případě úmyslu přímého musí pachatel hodnotit nastoupení takového následku jako pozitivní, tedy pachatel dosáhnout tohoto následku chce. Pokud pachatel ví, že určitý následek nastane s praktickou jistotou, a přesto podnikne jednání, které k němu vede, jedná se z hlediska zavinění vždycky o úmysl přímý. O přímém úmyslu svědčí typicky předchozí příprava, sofistikovaný (předem promyšlený) způsob spáchání činu, koordinace činu či tzv. zahlazovací jednání.
43. Obžalovaný začlenění [REDAKCE] mezi [REDAKCE] a její odběratele prezentoval jako jím navržené řešení spočívající v dorovnání mzdy, které měl údajně akceptovat [REDAKCE]. Jak bylo vysvětleno shora, tomuto soud nevěří a je naopak přesvědčen, že se jednalo o účelové jednání poškozující společnost [REDAKCE], na němž fakticky protiprávně profitovala společnost vlastněná obžalovaným. Za tímto účelem došlo k vytvoření nové společnosti a jejímu začlenění jako mezičlánku do obchodních vztahů. Tento systém byl vytvořen tak, aby bez bližšího zkoumání nebylo patrné, že se jedná o systém poškozující [REDAKCE]. Sofistikovanost a promyšlenost takového jednání je patrná na první pohled. Jak vyplynulo z dokazování, obžalovaný se v dané problematice velmi dobře orientoval a způsobu fungování obchodních vztahů dobře rozuměl. I proto byl schopen vytvořený řetězec formálně administrovat, a to i z hlediska účetního a daňového.

44. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že obžalovaný věděl o možnosti, že z výsledku činnosti jím vytvořeného systému může vzniknout trestněprávně reprobovaný následek a nástup tohoto následku hodnotil jako pozitivní. Úmyslné zavinění v tomto případě pokrývá všechny znaky objektivní stránky a současně je i přesahuje, neboť zahrnuje i jednání vedené ve speciálním úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch.
45. Pokud krajský soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil protiprávního jednání popsaného ve výrokové části rozsudku, které naplňuje znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, musel se zabývat tím, jaký trest za něj uložit.
46. Podle § 38 odst. 1 trestního zákoníku je trestní sankce zapotřebí ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a k poměrům pachatele.
47. Podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu.
48. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za který byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
49. Ve světle shora specifikovaných pravidel upravujících ukládání trestu soud při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl především k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a okolnostem, za kterých byl čin spáchán a samozřejmě také k osobě obžalovaného. Obžalovaný byl dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody až na čtyři léta nebo zákazem činnosti.
50. Protiprávní jednání obžalovaného považuje soud za společensky škodlivé. Soud nemohl přehlédnout, že se jedná o jednání sofistikované, spáchané po předchozím uvážení [§ 42 písm. a) trestního zákoníku]. Naopak ve prospěch obžalovaného je nutno v souladu s ustanovením § 41 písm. p) vyhodnotit skutečnost, že dosud nebyl soudně trestán ani postihován v přestupkovém řízení a předmětné protiprávní jednání tak bylo zcela výjimečným excesem z jinak dlouhodobého řádného způsobu života.
51. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným okolnostem uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Současně dospěl k závěru, že výkon tohoto trestu je možno podmíněně odložit. Zkušební doba byla stanovena v trvání dvou let a šesti měsíců.
52. Obžalovanému byl dále uložen peněžitý trest. Soud je přesvědčen, že s ohledem na charakter trestné činnosti a způsob jednání obžalovaného je uložení tohoto trestu zcela namístě. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku soud tento trest ukládá v případech, kdy pachatel úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. V daném případě jsou splněny obě výše zmíněné podmínky.
53. Obžalovaný uvedl, že jeho příjem činí 25 000 Kč čistého. Při udávaném měsíčním příjmu činí průměrný hrubý denní příjem cca 1 140 Kč. S přihlédnutím k výše uvedenému byla výše jedné sazby stanovena jako necelá polovina z této sumy, tedy částka 500 Kč. Pokud jde o stanovení počtu denních sazeb, je nutno hodnotit povahu a závažnost spáchaného trestného činu a výši získaného nebo zamýšleného majetkového prospěchu. Soud v dané souvislosti hodnotil i skutečnost, že obžalovaný se svojí manželkou aktuálně vychovává dvě děti. Závažnosti, společenské škodlivosti a dalším rozhodným skutečnostem odpovídá dle názoru soudu stanovení trestu ve výměře 120 denních sazeb. Takto vyměřený trest v celkové výši 60 000 Kč rozhodně není trestem likvidačním.

Obžalovaný jej může zaplatit, aniž by bylo ohroženo uspokojení jeho základních potřeb, případně potřeb jeho rodiny.

54. Soud zároveň považuje za důležité zamezit obdobnému jednání obžalovaného do budoucna. Nástrojem k tomu užitým je trest zákazu činnosti, který je adekvátním opatřením k eliminaci toho, aby obžalovaný ve funkci statutárního orgánu opětovně nezneužil svého postavení ve snaze získat majetkový prospěch a nepoškodil tak společnost, kterou obchodně vede, resp. další podnikatelské subjekty. Z tohoto důvodu byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, na dobu tři roky.
55. Výrok o náhradě škody vychází ze znění ustanovení § 43 odst. 3 trestního řádu. V rámci adhezního řízení včas a řádně uplatnila nárok na náhradu škody poškozená [REDACTED]. Soud této společnosti přiznal náhradu škody ve výši 104 537,60 Kč a se zbytkem uplatněného nároku ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních z následujících důvodů:
56. Jak již bylo výše konstatováno, přečinu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.
57. V platné právní úpravě není obecně definován pojem prospěchu. Prospěchem je v tomto případě míněn jakýkoliv materiální i nemateriální prospěch. Prospěch materiální povahy má zpravidla podobu vyjádřitelnou v penězích. V daném případě obžalovaný opatřil jím vedené společnosti jednak výhodu spočívající v okamžitém zapojení do podnikání a jednak i finanční prospěch. Pokud se jedná o zapojení do podnikání je nutno uvést, že v daném oboru je etablování na trhu poměrně složité, když zahrnuje značné prostředky na nákup a rozvoj technických prostředků, jakož i vypracování dobré reputace podmíněné delší dobu trvající kvalitní činností. Společnost [REDACTED] ihned po svém založení okamžitě začala inkasovat platby za „provedené“ služby, aniž by byla nucena investovat jakékoliv finanční prostředky a budovat si pozici na trhu.
58. Z hlediska adhezního řízení byla pro soud důležitá specifikace majetkového prospěchu. Pokud se jedná o jeho vyčíslení vychází soud z následující úvahy: Jak již bylo řečeno, prospěch může mít nemateriální povahu, může však představovat i penězi ocenitelný přírůstek majetku pachatele. Výši prospěchu hospodářské povahy lze, obdobně jako při specifikaci výše škody, stanovit jako peněžní vyjádření rozdílu mezi dvěma stavy. Jedná se tedy o výsledek srovnání dvou stavů. Vzhledem k tomu, že je činěn výpočet prospěchu způsobeného trestným činem, je nutno komparovat stav s trestným činem a stav bez trestného činu. Tímto způsobem vedl své úvahy i policejní orgán a již v usnesení o zahájení trestního stíhání výši prospěchu stanovil jako rozdíl částek fakturovaných společnostmi [REDACTED] v pozici dodavatele jednotlivým odběratelům a částek fakturovaných společnostmi [REDACTED] jako dodavatelem společnosti [REDACTED] vystupující v roli odběratele.
59. Postup, jímž policejní orgán a státní zástupce vyčísлил výši škody, považuje soud za správný. Je totiž v souladu se shora uvedenými pravidly stanovenými pro výpočet škody (prospěchu) a je opřen o údaje, které je možno objektivizovat.
60. Poškozená společnost na počátku hlavního líčení sdělila, že uplatňuje nárok na náhradu škody ve výši minimálně 1 000 000 Kč. Škoda dle vyjádření zmocněnkyně nemá být stanovena jako rozdíl vyfakturovaných částek, ale jako škoda vyčíslená po vyžádání výpisu z účtu společnosti, protože společnost od ledna do června 2019 vykonávala pouze činnost na úkor poškozené.

61. S výše uvedeným se soud neztotožňuje a doplnění dokazování v naznačeném směru nerealizoval. Pakliže má za to, že výše škody byla stanovena správně, není důvod k tomu, aby prodlužoval trestní řízení opatřováním materiálů o veškerých historicky realizovaných platbách a následně tyto podroboval analýze. Jak již bylo řečeno, specifikaci výše prospěchu je nutno stanovit jako peněžní vyjádření rozdílu mezi dvěma stavy. Soud se musí opírat o údaje, které mají objektivní vypovídací hodnotu a nepochybně vyplývají z provedeného dokazování. Z toho je zřejmé, že nelze vzít za podklad pro vyčíslení škody pohyb finančních prostředků na účtu. V každém jednotlivém případě je nutno shledat příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním a následkem, tedy prospěchem, který pachatel získal. Takto na problematiku nahlíží i konstantní judikatura, která uvádí, že ke způsobení majetkové škody nebo nemajetkové újmy či k obohacení pachatele na úkor poškozeného (bezdůvodnému obohacení) musí dojít trestným činem (tj. musí být v příčinné souvislosti se skutkem, který je uveden v žalobním návrhu), pro který je obžalovaný, stíhán (srov. R 3/1962, R 34/1974).
62. Policejní orgán v úředním záznamu provedl rozbor, jakým způsobem postupoval při výpočtu škody. Zde vysvětlil, jaké byly nedostatky objednávek a daňových dokladů, které rezultovaly v to, že nebylo možno provést párování některých dokladů. Objednávky a faktury, u kterých se policejnímu orgánu nepodařilo nalézt shodu v identifikačních údajích, nebyly předmětem obvinění. Takový postup je zcela v souladu se shora uvedenou judikaturou i základními zásadami trestního práva (zejména zásada *in dubio pro reo*).
63. Principiálně je tak způsob výpočtu výše prospěchu správný. Soud se však neshoduje s vyčíslením provedeným v obžalobě. Shledal totiž důvodnou námitku obhajoby, která spočívala v tom, že výpočet konkrétní výše škody (prospěchu) je nesprávný, neboť je operováno s částkami včetně DPH, které do výše získaného prospěchu počítat nelze. Tento závěr má oporu v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 136/2008, v němž se tento soud zabýval způsobem výpočtu prospěchu u trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2 trestního zákona, který z hlediska vymezení skutkové podstaty odpovídal dnešnímu ustanovení § 255a trestního zákoníku. Principiálně tak lze ohledně stanovení výše prospěchu vyjít ze zcela stejných premis.
64. Nejvyšší soud v daném rozhodnutí konstatoval, že soudní praxe po delší dobu kontinuálně vykládá znak prospěchu v tom smyslu, že jej tvoří skutečně čistý příjem pachatelů trestných činů různých povah. Nelze do něho zahrnout nejen náklady na pořízení věcí, jež jsou předmětem dalšího prodeje, či na zhotovení výrobku, nýbrž do prospěchu nespadá ani plnění, jež pachatel odvedl příjemci daně. Pachatelem zaplacená daň mu nepřináší žádný užitek. Proto platby odvedené na daních v souvislosti s příjmy z činnosti, jež je podstatou trestného činu, nelze považovat za prospěch ve smyslu příslušných skutkových podstat. V této souvislosti se také někdy hovoří o tzv. čistém prospěchu. Nejvyšší soud dále také uvedl, že konkrétní výše prospěchu závisí na porovnání výnosů a nákladů. Ty však nejsou představovány pouze nákupní cenou komodit, s nimiž pachatel dále nakládá v rámci své obchodní činnosti, ale taktéž do nákladů patří částky odvedené na dani. Příslušné částky daně z přidané hodnoty byly sice součástí příjmů obviněného plynoucích z následného prodeje komodit, ale jako plátce daně z přidané hodnoty měl povinnost tyto finanční částky odvést státu. Tudíž částka odpovídající sazbě DPH z přijatých plateb nemohla být součástí zisku, s nímž by obviněný mohl volně disponovat. Pokud v posuzované věci obviněný opravdu řádně plnil své povinnosti plátce daně a svůj příjem v tomto rozsahu nezatajil, prospěch z jeho obchodní činnosti musí být snížen o částky odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou ze svých tržeb odvedl státu.
65. Ze zprávy Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, sekce územní pracoviště pro Prahu 8, kterou soud vyžádal, je zřejmé, že společnost [REDACTED] byla registrována k dani

z přidané hodnoty. Daňové povinnosti v období od 1. 2. 2019 do 30. 6. 2019 byly daňovým subjektem hrazeny. Za této situace soud odečetl částku, která odpovídá rozdílu mezi daní na výstupu (vyplývající z faktury [redacted] svému odběrateli) a daní na vstupu (vyplývající z faktury [redacted] vůči [redacted]), což je částka, kterou obžalovaný odvedl příjemci daně a tuto částku odečetl od zisku realizovaného na konkrétní zakázce. Tímto způsobem získal relevantní výši prospěchu. Ta pak byla podkladem pro určení výše přiznaného nároku dle ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.). Práva na podání odvolání nemůže účinně užít ten, kdo se jej již výslovně vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice dne 14. února 2023

JUDr. Milan Kučera, Ph.D., v. r.
předseda senátu